

- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie i przeczącej na pytanie trzecie, na której ze stron – pozywającej pracownicy czy na pozwanym pracodawcy – spoczywa zgodnie z art. 19 dyrektywy 2006/54/WE ciężar dowodu w wykazaniu, po udowodnieniu istnienia zagrożenia dla karmiącej piersią matki lub karmionego piersią dziecka wynikającego ze świadczenia pracy (1) że nie jest możliwe dostosowanie warunków lub czasu pracy, lub że pomimo takiego dostosowania warunki danego stanowiska pracy mogłyby niekorzystnie wpłynąć na zdrowie pracownicy w ciąży lub karmiącej piersią — art. 26 ust. 2 w związku z ust. 4 Ley de Prevención de Riesgos Laborales (ustawy o zapobieganiu zagrożeniom zawodowym), który transponuje art. 5 ust. 2 dyrektywy 92/85/EWG —, oraz że (2) zmiana stanowiska pracy nie jest technicznie lub obiektywnie możliwa, lub że nie można jej w sposób rozsądny wymagać z uzasadnionych przyczyn — art. 26, ust. 3 w związku z ust. 4 Ley de Prevención de Riesgos Laborales, który transponuje art. 5 ust. 2 dyrektywy 92/85/EWG?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 204, s. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Zaragoza (Hiszpania) w dniu 9 października 2015 r. – Eurosaneamientos S.L. i in./ArcelorMittal Zaragoza, S.A.

(Sprawa C-532/15)

(2015/C 429/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Eurosaneamientos S.L., Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras S.A.

Strona pozwana: ArcelorMittal Zaragoza, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy istnienie wprowadzonego przez państwo uregulowania prawnego nakładającego wymóg kontroli ze strony państwa przy ustalaniu opłat pełnomocników sądowych przez wskazanie w drodze przepisów określających dokładną, wiążącą kwotę tych opłat i powierzenie sądom, w szczególności w przypadku obciążenia kosztami postępowania, następczej kontroli w każdym konkretnym przypadku określania tych opłat, mimo iż ogranicza się ona do sprawdzenia ścisłego stosowania stawki, bez możliwości odejścia od granic wskazanych przepisami stawek w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności i w drodze decyzji zawierającej uzasadnienie, jest zgodna z art. 4 ust. 3 [TUE] i 101 TFUE?
- 2) Czy dokonane przez Trybunał określenie pojęć „nadrzędnego interesu publicznego”, „proporcjonalności” i „konieczności” w art. [4] i [15] dyrektywy dotyczącej swobody świadczenia usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ pozwala sądom krajowym w sytuacjach, w których ustalenie ceny usług jest przewidziane w ustawodawstwie państwa i istnieje dorozumiane oświadczenie ze względu na brak uregulowania w przepisach transponujących w przedmiocie istnienia nadrzędnego interesu publicznego, mimo iż zbadanie go w świetle orzecznictwa wspólnotowego w żaden sposób nie pozwala na jego potwierdzenie, na uznanie, że istnieje w konkretnym przypadku ograniczenie nieuzasadnione interesem ogólnym i w związku z tym niestosowania uregulowania prawnego regulującej wynagrodzenie pełnomocników sądowych lub zmianę tego uregulowania?

- 3) Czy ustanowienie takiej normy prawnej może być sprzeczne z prawem do rzetelnego procesu sądowego w wykładni nadanej mu przez Trybunał?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz. U. L 376, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Olot (Hiszpania) w dniu 15 października 2015 r. – Francesc de Bolós Pi/Urbaser, S.A.

(Sprawa C-538/15)

(2015/C 429/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Olot.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Francesc de Bolós Pi.

Strona pozwana: Urbaser, S.A..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z art. 101 TFUE w związku z art. 10 i art. 4 ust. 3 TUE uregulowanie ustanawiające stawki pełnomocników sądowych (procuradores), takie jak Real Decreto 1373/2003 z dnia 7 listopada, poddające minimalnej stawce lub taryfie ich wynagrodzenie, które może zostać zmniejszone lub podwyższone jedynie o 12 %, jeżeli ani organy państwa członkowskiego, ani jego sądy, nie mogą odstąpić od tych minimalnych stawek nawet w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności?
- 2) Czy można w celu odejścia od stosowania minimalnego wynagrodzenia przy stosowaniu wspomnianych stawek przewidzianych w prawie uznać za nadzwyczajne okoliczności występowanie istotnej dysproporcji między rzeczywistym nakładem pracy a wysokością wynagrodzenia wynikającą z zastosowania tej stawki?
- 3) Czy Real Decreto 1373/2006 jest zgodny z art. 56 TFUE?
- 4) Czy wspomniany Real Decreto spełnia przesłanki konieczności i proporcjonalności z art. 15 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE ⁽¹⁾?
- 5) Czy art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności obejmuje prawo do skutecznej obrony przed ustaleniem wynagrodzenia pełnomocnika sądowego, które okaże się nieproporcjonalnie wysokie i które nie odpowiada rzeczywistemu nakładowi pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz. U. L 376, s. 36).